

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/114/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214201081
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2214201081.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, IČO: 31 749 542, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX/XX, F. G., 2/ H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, F. G., zastúpený advokátom: dr. Jur. Ferenc Mazács, so sídlom Alžbetínske nám. 328/4/1094, P. O. BOX 2, Dunajská Streda a 3/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., t. č. ÚVTOS, Chorvátska 5, Bratislava, t. č. v konkurze, zast. Správcom konkurznej podstaty úpadcu Mgr. Peter Forgáč, so sídlom Zámocká 14, Bratislava, o zaplatenie 41.951,54 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10C/46/2015 - 775 zo dňa 25. apríla 2023 – voči výrokom I. a VI. v častiach týkajúcich sa žalovaného 2/, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovaného 2/ voči výroku VI. rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok o d m i e t a .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ako aj v závislom výroku IV. o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 2/ z r u š u j e a vec v zrušenom rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zostatok nesplatenej istiny vo výške 41.951,54 eura, zmluvnú pokutu vo výške 7.991,38 eura, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 41.951,54 eura od 01.12.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 200 eur mesačne vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných; výrokom II. konanie v časti nesplateného úroku vo výške 278,54 eura a v časti zmluvnej pokuty vo výške 454,62 eura zastavil; výrokom III. konanie voči žalovanému 3/ zastavil; výrokom IV. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %; výrokom V. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a výrokom VI. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet súdu súdny poplatok vo výške 2.996 eura, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), b) a c), § 7 písm. a) a b), § 8 ods. 1 písm. a) a b), § 12 ods. 1, 2, § 13 ods. 2, ods. 5 zák. č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len „ZoŠFRB“), ust. § 340 ods. 2, § 369 ods. 1, ods. 2 písm. a), § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, 3 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej tiež len „OBZ“), ust. § 511 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej tiež

len „OZ“), ako aj ust. § 167e ods. 1, 2, 3, § 166a ods. 1, § 166b ods. 1, 2 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež len „ZoKR“).

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že z uznesenia Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 27K/4/2020 zo dňa 08.07.2020 zistil, že na majetok žalovaného 3/ bol vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Peter Forgáč, ktoré uznesenie bolo vyhlásené v obchodnom vestníku č. 54/2021 s dátumom vydania 19.03.2021, preto súd konanie v zmysle ustanovenia § 167e ods. 1 ZoKR voči žalovanému 3/ zastavil. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že dňa 12.04.2007 uzavrel žalobca so žalovaným 1/ zmluvu o poskytnutí podpory, a to podľa ZoŠFRB a § 497 a nasl. OBZ. Podľa článku I. predmetnej zmluvy, je predmetom zmluvy poskytnutie podpory na kúpu 2-izbového bytu č. X na 2.NP v bytovom dome v K. so súpisným číslom XXXX na pozemku parc. č. 5680/184 v kat. Mesta K., k.ú. K. z prostriedkov žalobcu, a to na základe žiadosti žiadateľa č. 778/Ž/2007 zo dňa 08.03.2007 overenej MÚ v K. vo forme úveru. Podľa článku II. predmetnej zmluvy, žalobca poskytol žalovanému 1/ podporu vo výške úveru 1.500.000 SK (t. j. 49.790,87 eura) pri základnej úrokovej sadzbe 2 % a dobe splatnosti 30 rokov. Podľa článku III. bodu 3.1 predmetnej zmluvy môže byť poskytnutá podpora čerpaná výlučne len na kúpu bytu a predmetný byt nesmie byť starší ako 2 roky od dátumu právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Dlžník sa zaviazal v článku IV. zmluvy splatiť žalobcovi celý úver a úrok so základnou úrokovou sadzou vo výške 2 % na účet v banke, ktorý žalobca ako veriteľ mu oznámi do 45 dní odo dňa uzavretia tejto zmluvy. Prvá až 359 splátka bude vo výške 5.545 SK (t. j. 184,06 eura) a posledná splátka je zostatkom dlhu. Tieto skutočnosti sú uvedené v článku IV. bod 4.2 a 4.3 zmluvy. Začiatok splácania sa určuje 3 mesiace po uzavretí tejto zmluvy a plynutie času začína od 1. dňa nasledujúceho mesiaca po obojstrannom podpísaní zmluvy. Podľa článku VI. zmluvy, je žalovaný 1/ povinný umožniť kontrolu bytu, spôsob a formu jeho užívania po dobu 5 rokov od podpísania zmluvy, je povinný počas celej doby splácania pri zriadení záložného práva zabezpečiť veriteľovi postavenie prednostného veriteľa. Podľa článku VII. zmluvy, bodu 7.1, je v súlade s ust. § 303 až 312 OBZ návratnosť úveru zabezpečená ručením tretích osôb, ktoré prehlasujú, že dobrovoľne, slobodne a vážne sa rozhodli prijať povinnosť uspokojiť záväzok dlžníka voči žalobcovi, a to v celosti, alebo jeho zostatok z nesplatených častí istiny a jeho úroku. Svoj ručiteľský záväzok uznávajú ako záväzok spoločný a nerozdielny, a tento sa zaväzujú splniť, ak dlžník nespláca, alebo ak zvlášť hrubým spôsobom poruší ustanovenia zmluvy a ak dlžník neuspokojí na osobitnú písomnú výzvu pohľadávku žalobcu. Ručiteľia ručia za dlh dlžníka po dobu pokiaľ nie je zriadené záložné právo na predmetný byt v prospech žalobcu. Podľa bodu 7.3 ďalej ručiteľia vyhlásili, že ručia za celý dlh spoločne a nerozdielne žalobcovi podľa § 307 OBZ. Dlžník nesmie po nadobudnutí nehnuteľnosti túto zaťažiť v prospech tretích osôb, a to zriadením záložného práva, alebo ju inak scudzit' Ak tak neurobí a zaťaží predmet zmluvy v prospech tretích osôb, jedná sa o hrubé porušenie zmluvy s následkom odstúpenia od zmluvy. Veriteľ si v takom prípade uplatní sankčný postih podľa osobitného článku. Ručiteľia svojím podpisom ďalej potvrdili (bod. 7.3), že s obsahom zmluvy boli oboznámení, porozumeli jej. Sú si vedomí svojej povinnosti dlh splniť, ak tento nesplní dlžník na základe výzvy žalobcu. Súhlasili s tým, že podmienka písomnej výzvy je splnená, ak žalobca zašle výzvu na poslednú známu adresu dlžníka, alebo keď dlžník svojím konaním zmarí jej doručenie, alebo takúto písomnosť nepreberie. Prehlásili ďalej, že sú solidárni dlžníci spoločného záväzku dlžníka a tento záväzok sa zaväzujú uhradiť spoločne a nerozdielne, ak dlžník nebude úver splácať z akéhokoľvek dôvodu, alebo ak hrubo poruší zmluvu a nebude reagovať ani na písomnú výzvu. Súčasne prehlásili, že vlastnoručne zmluvu podpísali a úradne overili svoje podpisy (bod 7.3.1). Rozsah záložného práva bol medzi stranami dohodnutý v rozsahu 1,5 násobku poskytnutého úveru (bod 7.5). V prípade ak dlžník návrh na vklad záložného práva nepreukáže, alebo ak nepreukáže objektívne skutočnosti, ktoré mu bránia splniť povinnosť zriadenia záložného práva, vzniká právo žalobcu jednostranne odstúpiť od zmluvy s tým, že dlžník je povinný vrátiť jednorazovo poskytnutý úver a uhradiť aj úrok v lehote do 60 dní od doručenia výzvy veriteľa. Výška ušlého úroku bude vypočítaná ku dňu odstúpenia od zmluvy, vznik a zánik záložného práva sa riadi ustanoveniami § 151a OZ (bod 7.8). Z bodu 7.9 súd zistil, že dlžník sa zaviazal po dobu 5 rokov od podpísania zmluvy o poskytnutí úveru a nadobudnutia vlastníctva k bytu nepreviesť vlastníctvo na žiadnu tretiu osobu, nezmení ďalej jeho účel užívania a neprenajme tento tretej osobe a zostane jeho výlučným vlastníkom. Čo sa týka článku VIII. zmluvy, súd z bodu 8.11 zistil, že ak sa stane splatný celý dlh z dôvodu porušenia zmluvy, veriteľ má právo na uplatnenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % zo súčtu zostatku istiny a ušlého úroku. Čo do odstúpenia od zmluvy, z článku IX. súd zistil, že zmluvné strany sa dohodli, že ak dlžník hrubo poruší zmluvu, je žalobca oprávnený od zmluvy jednostranne odstúpiť s uplatnením si nároku na vrátenie zostatku nesplatených častí istiny, ušlého úroku ako aj 10 % zmluvnej pokuty zo súčtu zostatku istiny a úroku, ktorý by veriteľovi prislúchal až do lehoty riadneho splatenia úveru. Odstúpenie od zmluvy nezavahuje dlžníka prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti (9.4).

Na predmetnej zmluve sa nachádza podpis dlžníka, žalovaného 1/, ďalej podpis ručiteľov, a to H. I. ako žalovaného 2/ s dátumom narodenia XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX s miestom trvalého bydliska F. G., ulica a číslo domu: L. XXX/XX ako podpis ručiteľa, ktorý bol overený podľa knihy osvedčenia pravosti podpisov č. 0297/41/2007 na notárskom úrade notárky JUDr. Adriany Bögiovej dňa 12.04.2007 a ďalšieho ručiteľa ako žalovaného 3/ I. I., ktorý je označený menom a priezviskom a titulom ručiteľa, s dátumom narodenia XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX s miestom trvalého bydliska F. G., ulica a číslo domu: L. XXX/XX s podpisom ručiteľa, ktorý bol overený podľa knihy osvedčenia pravosti podpisov č. 0297544/2007 na notárskom úrade notárky JUDr. Adriany Bögiovej dňa 12.04.2007. Podpis žalovaného 1/ bol overený na Mestskom úrade F. G., oddelenie vnútornej správy, pod poradovým číslom 1367/2007 zo dňa 11.04.2007. Z oznámenia Mesta K. Mestského úradu v K. zo dňa 20.06.2012 súd zistil, že na základe zistenia pri kontrole spisovej agendy podľa aktuálneho listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. K. zo dňa 20.06.2012 je zrejme, že predmetný byt č. X na 2 NP na ulici K. X/X, K. so súpisným číslom XXXX, na ktorý byt žiadateľ, teda žalovaný 1/ získal v roku 2007 úver od žalobcu na kúpu bytu, vlastní iná osoba, a to I. I., nar. XX.XX.XXXX, pričom byt nadobudla kúpnu zmluvou právoplatnou dňa 12.06.2008. Žalobca predžalobnou výzvou k úhrade dlhu dňa 25.06.2012 vyzval žalovaného 1/ a mu oznámil, že kontrolou bolo zistené, že jeho nehnuteľnosť bola odpredaná v rozpore s článkom VIII. úverovej zmluvy. Okrem tohto hrubého porušenia, žalovaný 1/ bol sústavne v omeškaní s 1-8 splátkami úveru. Keďže uvedené porušenia boli dôvodom na odstúpenie od úverovej zmluvy, žalobca dal možnosť žalovanému 1/ úver predčasne vyplatiť a v prípade, ak na predmetnú výzvu nebude reagovať, bol poučený v tom smere, že žalobca bude nútený od zmluvy z dôvodu jej hrubého porušenia odstúpiť. Predmetná výzva bola doručená žalovaným 1/ a 2/ dňa 28.06.2012. Žalobca listom zo dňa 15.11.2012 odstúpil od úverovej zmluvy, a to z dôvodov hrubého porušenia zmluvných podmienok, a to nezriadením záložného práva na nehnuteľnosť, na ktorú bol poskytnutý úver, prevedením vlastníctva k bytu na tretiu osobu bez súhlasu žalobcu v lehote kratšej ako 5 rokov od podpísania zmluvy a od poskytnutia úveru. Odstúpením od úverovej zmluvy sa stal splatný celý dlh, a preto boli žalovaný 1/, ako aj žalovaní 2/ a 3/ vyzvaní na úhradu sumy v celkovej výške 60.119,51 eura. Odstúpenie od úverovej zmluvy bolo doručené žalovanému 1/ 28.11.2012. Žalobca vyzval žalovaného 1/ výzvou zo dňa 11.07.2013 na zriadenie záložného práva k predmetnému bytu a uvedené porušenie bolo dôvodom k jednostrannému odstúpeniu od zmluvy zo strany žalobcu. Žalobca žalovanému 1/ dal možnosť zriadiť záložné právo v prospech žalobcu a tým splniť si povinnosť, ktorú povinnosť ukladá článok VII. úverovej zmluvy. Dôvody, pre ktoré bolo od zmluvy odstúpené, by boli zo strany žalovaného 1/ odstránené. Žalovaný 1/ v priebehu konania najprv sa vyjadril k odporu žalovaného 2/, pričom uviedol, že uznáva dlh v celom rozsahu a túto skutočnosť uviedol aj pred súdom dňa 27.03.2023. Žalovaný 2/ namietal pasívnu legitimáciu vo veci z dôvodu, že v zmluve č. 207/778/2007 o poskytnutí podpory nie sú označení ručiteľa ako zmluvné strany, avšak v tomto smere súd poukázal na to, že na predmetnej zmluve sa nachádza meno, priezvisko a titul ručiteľa, a to I. I. ako žalovaného 2/, dátum jeho narodenia XX.XX.XXXX, jeho rodné číslo XXXXXX/XXXX, miesto trvalého bydliska F. G., PSČ XXX XX, ulica a číslo domu L. XXX/XX. Nachádza sa tam pod klauzulou - podpis ručiteľa, a to žalovaného 2/, pričom jeho podpis bol overený podľa knihy osvedčenia pravosti podpisov č. 0297544/2007 zo dňa 12.04.2007, pričom jeho podpis bol overený na notárskom úrade notárky JUDr. Adriany Bögiovej dňa 12.04.2007. Podľa úvahy súdu to znamená, že žalovaný 2/, nakoľko podpísal ako ručiteľ predmetnú zmluvu, je ručiteľom tejto zmluvy. Súd tiež poukázal aj na vyjadrenie žalovaného 3/, ktorý bol vypočutý dožiadaným Okresným súdom Bratislava I., ktorý sa vyjadril že k žalovanému 1/ nie je v žiadnom vzťahu, pozná ho cez K. C., ktorý mu ho predstavil ako jeho švagra, párkrát sa stretli a K. C. ho poprosil, aby ho zamestnal kvôli žalobcovi, tak ho zamestnal v rodinnej firme L., G. a potom išiel ručiť, o čo ho požiadal K. C. s tým, že išlo o kúpu bytu v K. a žalovaný 3/ poprosil aj svojho brata, aby bol aj on ručiteľ a celé to bolo na čas, kým sa zriadi záložné právo v prospech žalobcu. Z toho súd uzavrel, že žalovaný 2/ mal vedomosti o tom, že je ručiteľom predmetnej zmluvy, túto skutočnosť vedel aj od žalovaného 3/ a podpísal ako ručiteľ predmetnú zmluvu. V zmluve o poskytnutí podpory sú uvedené v článku VII. povinnosti ručiteľov a žalovaný 2/ mal možnosť oboznámiť sa s ich obsahom, nakoľko predmetnú zmluvu ako ručiteľ podpísal. Čo do tvrdenia žalovaného 2/, že tým, že žalobca od zmluvy jednostranne odstúpil, zapríčinil zánik zmluvného vzťahu a zároveň tým zaniklo aj zabezpečenie pohľadávky žalobcu ručením žalovaných 2/ a 3/, súd uviedol, že žalovaní 2/ a 3/ ako ručiteľia vyhlásili a svojím podpisom potvrdili, že dobrovoľne, slobodne a vážne sa rozhodli prevziať povinnosť uspokojiť záväzok žalovaného 1/ voči žalobcovi v celosti, alebo jeho zostatok z nesplatenej istiny a jeho úroku, ak žalovaný 1/ nespláca úver, alebo ak zvlášť hrubým spôsobom poruší ustanovenia úverovej zmluvy a ak žalovaný 1/ neuspokojí na písomnú výzvu pohľadávku žalobcu. Tieto skutočnosti sú uvedené v článku VII. úverovej zmluvy. Zvlášť hrubé porušenie zmluvy o poskytnutí podpory žalovaným 1/ je nezriadenie záložného práva v prospech žalobcu na byt, na ktorý mu bol poskytnutý úver, prevod vlastníckeho

práva k bytu na tretiu osobu bez súhlasu žalobcu v lehote kratšej ako 5 rokov od podpísania zmluvy o poskytnutí podpory, čo malo za následok odstúpenie od zmluvy a vznik záväzku, a to vrátenie zostatku nesplatenej istiny, vrátenie zostatku nesplateného úroku a zaplatenie zmluvnej pokuty. Podľa § 303 OBZ ručenie vzniká jednostranným úkonom, t.j. písomným vyhlásením ručiteľa. Ručiteľské vyhlásenie pre svoju platnosť okrem všeobecných požiadaviek vyžaduje predovšetkým aby bolo urobené v písomnej forme, obsahovalo konkretizáciu záväzku dlžníka, ktorý je ručením zabezpečený, vyhlásenie ručiteľa, že splní určitý konkretizovaný záväzok a bolo podpísané konajúcou osobou.

4. Súd prvej inštancie uzavrel, že ručiteľské vyhlásenie žalovaných 2/ a 3/ spĺňa všetky formálne aj obsahové náležitosti platnosti právneho úkonu. Z hľadiska formy bola dodržaná písomná forma, ktorá je podmienkou platnosti vyhlásenia, z hľadiska obsahu bol jednoznačne určený veriteľ, dlžník a ručiteľia a nie je žiadna pochybnosť o tom, o ktoré osoby ide, nehovoriac o tom, že sám žalovaný 3/ vo svojej výpovedi uviedol, že išiel ručiť žalovanému 1/ a poprosil aj svojho brata žalovaného 2/. K obrane žalovaného 2/, že odstúpením od úverovej zmluvy dochádza k zániku zmluvného vzťahu a zároveň s tým zaniklo aj zabezpečenie pohľadávky žalobcu ručením žalovaných 2/ a 3/, súd prvej inštancie uviedol, že odstúpením od úverovej zmluvy nedochádza k zániku hlavného záväzku, teda nedochádza ani k zániku ručenia. Súd v tomto smere poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo/33/2012 z ktorého vyplýva záver, že odstúpením žalobcu od úverovej zmluvy nedošlo k zániku záväzku, t.j. odstúpením od úverovej zmluvy nebol spôsobený zánik povinnosti splatiť dlh, teda aj ručiteľský záväzok naďalej existoval. V odstúpení od úverovej zmluvy žalobca požadoval od žalovaných zaplatenie pohľadávky vo výške 60.119,51 eura, ktorá pozostávala zo zostatku nesplatennej istiny vo výške 43.082,55 eura, zo zostatku nesplateného úroku vo výške 11.571,55 eura a zo zmluvnej pokuty vo výške 5465,41 eura (10 % zo súčtu zostatku nesplatennej istiny a nesplateného úroku v zmysle článku VIII. odsek 8.5 úverovej zmluvy). Nakoľko zostatok nesplateného úroku uvedený v odstúpení od zmluvy predstavoval sumu zmluvných úrokov do konca splácania úveru tieto boli vypočítané ku dňu 31.12.2013. Ku dňu 15.11.2012 bol aktuálny zostatok nesplateného úroku 71,80 eura, preto pohľadávka žalobcu po zosplatnení úveru ku dňu 15.11.2012 bola vyčíslená v odstúpení od úverovej zmluvy a mala pozostávať zo sumy zostatku nesplatennej istiny vo výške 43.082,55 eura, zo sumy zostatku aktuálneho nesplateného úroku vo výške 71,80 eura a zo sumy zmluvnej pokuty vo výške 8.630,88 eura, teda pohľadávka ku dňu odstúpenia od úverovej zmluvy mala predstavovať spolu 51.785,23 eura. Od 15.11.2012 podľa udania žalobcu bolo na splátkový účet žalovaného 1/ zrealizovaných 10 vkladov, každý vo výške 184,23 eura, t.j. spolu 1.842,30 eura. O časť takto vlozenej sumy vo výške 1.131,01 eura žalobca ponížil zostatok nesplatennej istiny, a preto žiadal zaplatiť po započítaní úhrad sumu uvedenú vo výrokovvej časti rozsudku.

5. Súd prvej inštancie poukázal tiež na tú skutočnosť, že žiadosť o poskytnutie podpory vo forme úveru, bola podpísaná pred povereným zamestnancom Mestského úradu žalovaným 1/, ako aj žalovanými 2/ a 3/, pričom žalovaný 1/ svojím podpisom vyhlásil, že všetky údaje v žiadosti sú uvedené pravdivo a správne a že si je vedomý právnych následkov nepravdivého alebo neúplného vyplnenia. Na predmetnej žiadosti na poslednej strane figurujú podpisy ručiteľov - žalovaných 2/ a 3/. Keďže v priebehu konania žalobca časť svojej žaloby čo do nesplateného úroku vo výške 278,54 eura a v časti zmluvnej pokuty vo výške 454,62 eura zobral späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť, súd konanie podľa § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v tejto časti zastavil. Poukazujúc na vyššie uvedené, zaviazal súd prvej inštancie žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 41.951,54 eura, zmluvnú pokutu vo výške 7.991,38 eura, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 41.951,54 eura od 01.12.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 200 eur mesačne vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a zároveň súd rozhodol o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť súdny poplatok vo výške 2.996 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, a to v rozsahu a proti tej časti rozsudku, ktorou bol k plneniu zviazaný žalovaný 2/, poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd z výrokov I. a VI. napadnutého rozsudku žalovaného 2/ vypustil s tým, že povinným na plnenie zostáva sám žalovaný 1/ a konanie voči žalovanému 2/ zastavil. Uviedol, že nepopiera vznik a existenciu peňažného dlhu (žalovanej istiny) z titulu žalobcom poskytnutého úveru dlžníkovi, na zaplatenie ktorého je povinný

výhradne dlžník podľa predmetnej úverovej zmluvy (žalovaný 1/). Žalovaný 2/ však tvrdí, že on nie je ručiteľom úverovou zmluvou založeného peňažného dlhu, nakoľko k tomuto dlhu mu platne ručiteľský záväzok nevznikol. Žalobca v konaní tvrdí, že žalovaný 2/ (ako aj žalovaný 3/) je popri žalovanom 1/ solidárnym dlžníkom preto, lebo žalovaní 2/ a 3/ majú byť ručiteľmi za dlhy žalovaného 1/. Žalobca teda zastáva názor, že ručiteľský záväzok žalovaných 2/ a 3/ mal platne vzniknúť. Žalovaný 2/ naďalej zotrváva na svojom tvrdení o tom, že ručiteľský záväzok žalovaného 2/ zo zmluvy č.: 207/778/2007 o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona Národnej rady SR č. 607/2003 Z. z. v znení noviel o štátnom фонде rozvoja bývania a § 497 a nasl. OBZ nevznikol. Súd prvej inštancie nesprávnou aplikáciou relevantných zákonných ustanovení upravujúcich ručenie, vec nesprávne právne posúdil (odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Zároveň s tým však súd na základe úverovej zmluvy, ako dôkazu vykonaného v konaní, dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu o tom, že ručiteľský záväzok žalovaného 2/ vznikol (odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP). S poukazom na § 546 OZ, ktoré je kogentným zákonným ustanovením, od ktorého sa účastníci nemôžu odchyliť ani dohodou, na platný vznik ručenia je potrebný jednostranný písomný právny úkon ručiteľa o tom, že za ktorého dlžníka a za ktorý záväzok ručenie preberá, s presným označením aj toho, že v akej výške a v akom rozsahu ručiteľ ručiteľský záväzok preberá. Ide teda v zmysle zákona jednoznačne o jednostranný právny úkon, t.j. jednostranné písomné vyhlásenie budúceho ručiteľa, ktorý úkon musí spĺňať všetky zákonné atribúty na to, aby mohol byť platným právnym úkonom, musí mať písomnú formu, a teda tak formálne, ako aj obsahovo musí byť toto jednostranné vyhlásenie spôsobilým na vznik ručiteľského záväzku budúceho ručiteľa. Nakoľko sa jedná o kogentné zákonné ustanovenie, nie je možné stranami zvoliť iný spôsob vzniku, či založenia ručiteľského záväzku. Obdobne to platí i pre ručenie v režime Obchodného zákonníka, konkrétne podľa § 303 OBZ. Z obsahu § 546 OZ je možné dovodiť, že písomné vyhlásenie ručiteľa o vzniku ručenia je zo strany ručiteľa vyhlásením jednostranným; ručiteľ toto vyhlásenie musí urobiť písomne, slobodne a vážne; vyhlásenie musí byť určité; vyhlásenie musí byť popri určitosti aj zrozumiteľné a jednoznačne a jednostranne v ňom ručiteľ musí prehlásiť, že berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju voči veriteľovi neuspokojí dlžník. Vzhľadom na konkrétne okolnosti pri vzniku ručenia v prejednávanej veci, podľa žalovaného 2/ v danom konkrétnom prípade neboli splnené kogentné zákonné ustanovenia a podmienky zakotvené v § 546 OZ na vznik ručiteľského záväzku žalovaného 2/, nakoľko plne absentuje také jednostranné písomné vyhlásenie žalovaného 2/, ktoré by spĺňalo uvedené zákonné kritériá a tým by bolo spôsobilé na vznik ručenia za záväzok žalovaného voči veriteľovi ako žalobcovi. V úverovej zmluve sú síce vo všeobecnosti uvádzané pravidlá ručenia, avšak tieto sú uvádzané v 3. osobe jednotného, prípadne množného čísla a zjavne nie v 1. osobe jednotného čísla, ako by to malo byť pri jednostrannom ručiteľskom vyhlásení spôsobilom na vznik ručenia, ako si to vyžaduje kogentné zákonné ustanovenie § 546 OZ. Navyiac v úverovej zmluve nie sú nijako konkretizovaní podľa mena a osobných údajov ručiteľa, t.j. kto konkrétne by mal za záväzok dlžníka ručiť, iba k poslednej strane úverovej zmluvy je pripojený list obsahujúci výhradne podpis žalovaného 2/ ako údajného ručiteľa, ktorý však žiadne jednostranné písomné vyhlásenie na platný vznik ručiteľského záväzku neučinil tak, ako to kogentne predpokladá zákon. Nemožno preto dovodiť, že sú splnené zákonné podmienky nevyhnutné na platnosť právnych úkonov jednak vo všeobecnosti, zakotvené v § 37 ods. 1 OZ, t.j. v danom prípade ručiteľské vyhlásenie nebolo slobodné, vážne, určité a zrozumiteľné a na druhej strane nie sú splnené ani kogentné podmienky na vznik ručenia. Vzhľadom na uvedené zjavné hrubé nedostatky a nesplnenie zákonných podmienok na vznik ručenia, žalovaný 2/ je presvedčený, že ručiteľský záväzok za splnenie dlhu dlžníka (žalovaného 1/) mu platne nevznikol, t.j. žalovaný 2/ sa v skutočnosti zákonným spôsobom nestal ručiteľom dlhu dotknutého dlžníka ako žalovaného 1/. Ide o skrytú – nejednoznačnú, neurčitú a nezrozumiteľnú – kombináciu textu uvedeného v článku VII. ods. 7.1, 7.2, 7.3., 7.3.1 úverovej zmluvy (nazvanom „Záručné podmienky“) s podpisom žalovaného 2/ na str. 10 úverovej zmluvy napriek tomu, že žalovaný 2/ nie je ani zmluvnou stranou úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/. Článok VII. úverovej zmluvy, ako ani žiadny iný článok, či akékoľvek ustanovenie úverovej zmluvy, žalovaného 2/ nikde neoznačuje ako ručiteľa. Uvedené ustanovenie Úverovej zmluvy iba všeobecne uvádza, že „návratnosť je zabezpečená ručením (bližšie však neoznačených) tretích osôb“ (ods. 7.1 predmetného článku Úverovej zmluvy). Uvedenú argumentáciu žalovaný 2/ súdu predostrel písomným podaním zo dňa 16.06.2017, avšak súd sa s ňou zjavne nestotožnil a iba prijal tvrdenie žalobcu o vzniku ručenia. Vzhľadom na zmatečnosť ustanovení úverovej zmluvy k osobe ručiteľa (ručiteľov) a k vzniku ručenia (ručiteľského záväzku), tá spôsobuje neplatnosť tej časti úverovej zmluvy, ktorá neurčito pojednáva o ručení. Na platnosť právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 OZ je totiž nevyhnutne potrebné aj to, aby právny úkon bol určitý a zrozumiteľný. Žalovaný 2/ poukazyval na hrubé nezrovnalosti, protirečenia a nedostatky úverovej zmluvy, konkrétne sa jedná o ustanovenia bodov 7.1 a 7.3.1 článku VII. úverovej

zmluvy, pričom z predmetných zmluvných ustanovení vyplýva, že nie je zrejmé, ktoré z uvedených podmienok musia byť splnené kumulatívne alebo alternatívne, resp. kedy sa ich obsah považuje za naplnený („porušenie ustanovení zmluvy zvlášť hrubým spôsobom“ vs. „hrubé porušenie zmluvy“, pričom tieto pojmy v zmluve nie sú obsahovo ani konkrétne definované). Tieto formulácie v úverovej zmluve spôsobujú jej neurčitost' a nezrozumiteľnosť, pritom v ničom nespĺňajú zákonné podmienky pre platný vznik ručiteľského záväzku zakotveného v § 546 OZ, či v § 303 OBZ, s poukazom na § 37 ods. 1 OZ. Preto ručiteľský záväzok žalovaného 2/ za záväzky dlžníka z úverovej zmluvy zákonným spôsobom nevznikol, nakoľko v danom prípade ide o právny úkon, ktorý je z dôvodu neurčitosti, či nezrozumiteľnosti absolútne neplatný, so všetkými z toho vyplývajúcimi zákonnými dôsledkami. Ak sa žalovaný 2/ nestal ručiteľom z úverovej zmluvy, nemôže byť v tomto spore ani pasívne vecne legitimovaný. Súd prvej inštancie však túto argumentáciu žalovaného 2/ bez náležitého odôvodnenia odmietol. Žalovaný 2/ ďalej poukazyval i na to, že sám žalobca si zrejme neskôr uvedomil vlastnú chybu ohľadom nesprávneho postupu pri zakladaní ručiteľského záväzku, a preto v zmluvách uzatváraných s inými svojimi klientmi začal používať inú formu zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru, ku ktorým zmluvám sú ako ich neoddeliteľná súčasť pripojené ako samostatná listina aj jednostranné písomné vyhlásenia ručiteľa o vzniku ručiteľského záväzku. V novej zmluve žalobca zároveň opravil už aj vyššie uvedené zmätočné ustanovenia. Súd prvej inštancie však novú zmluvnú úpravu nijak neporovnával s predtým chybnou zmluvnou úpravou z obdobia podpisu úverovej zmluvy, na základe ktorej si žalobca neoprávnene uplatňuje nárok voči žalovanému 2/ z titulu ručenia.

8. K odvolaniu žalovaného 2/ podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného 2/, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho skutkového zistenia, že vznikol ručiteľský záväzok žalovaného 2/. Žalovaný 2/ v podanom odvolaní opakuje všetky tvrdenia, ktoré už uviedol v podanom odpore zo dňa 15.07.2014. Žalobca nesúhlasí s tým, že aj napriek tomu, že zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. OBZ, na platný vznik ručenia sa má vzťahovať kogentné zákonné ustanovenie § 546 OZ. Zabezpečenie úveru ručením sa riadi ustanoveniami OBZ a je upravené v článku VII.- Záručné podmienky úverovej zmluvy, konkrétne jej ustanoveniami čl. VII. ods. 7.1., 7.2. veta prvá, ods. 7.3 a ods. 7.3.1. Podľa čl. VII. úverovej zmluvy žalovaní 2/ a 3/ ako ručiteľia vyhlásili a svojim podpisom potvrdili, že sa dobrovoľne, slobodne a vážne rozhodli uspokojiť záväzok žalovaného 1/ voči žalobcovi, a to v celosti, alebo jeho zostatok z nesplatenej istiny a jeho úroku, ak žalovaný 1/ nespláca úver alebo ak zvlášť hrubým spôsobom poruší ustanovenia úverovej zmluvy a ak žalovaný 1/ neuspokojí na písomnú výzvu pohľadávku žalobcu, teda sa svojim ručením rozhodli zabezpečiť záväzok, ktorý by vznikol v budúcnosti v súvislosti s hrubým porušením úverovej zmluvy zo strany žalovaného 1/. Zvlášť hrubé porušenie úverovej zmluvy žalovaným 1/ (nezriadenie záložného práva v prospech žalobcu na byt, na ktorý mu bol poskytnutý úver; prevod vlastníckeho práva k bytu na tretiu osobu bez súhlasu ŠFRB v lehote kratšej ako 5 rokov od podpísania zmluvy, malo za dôsledok odstúpenie od úverovej zmluvy a vznik záväzku vrátenia zostatku nesplatennej istiny, vrátenie zostatku nesplateného úroku a zaplatenie zmluvnej pokuty. Podľa ods. 7.4 úverovej zmluvy, mal žalovaný 1/ povinnosť zriadiť záložné právo k úverovanej nehnuteľnosti do 30 dní odo dňa kúpy bytu, vlastníctvo k bytu mal žalovaný 1/ preukázať listom vlastníctva, ktorý mal doručiť žalobcovi do 5 pracovných dní od jeho vystavenia príslušným katastrálnym odborom okresného úradu (odsek 7.5. článku VII. úverovej zmluvy). Z odseku 7.8. článku VII. úverovej zmluvy vyplýva, že nezriadenie záložného práva k úverovanej nehnuteľnosti dlžníkom je hrubým porušením zmluvných podmienok, ktoré žalobca sankcionuje odstúpením od úverovej zmluvy, na základe čoho vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť žalobcovi jednorazovo poskytnutý úver a uhradiť aj úrok v lehote do 60 dní odo dňa doručenia výzvy žalobcu; žalobcovi vzniká právo na uplatnenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % zo súčtu zostatku istiny a ušlého úroku (odsek 8.11. článku VIII. úverovej zmluvy). Ak by porušenie tejto zmluvnej povinnosti nebolo hrubým porušením zmluvy, žalobca by takéto porušenie sankcionoval v úverovej zmluve inak, napr. zvýšením úrokovej sadzby a nie odstúpením od úverovej zmluvy. Dlžník, žalovaný 1/, mal nielen povinnosť zabezpečiť úver zriadením záložného práva na úverovanú nehnuteľnosť v prospech žalobcu, ale dokonca mal zabezpečiť žalobcovi postavenie prednostného záložného veriteľa (prvá veta ods. 7.12 článku VII. úverovej zmluvy). O tom, že porušenie zmluvnej povinnosti – po dobu 5 rokov od podpísania zmluvy a nadobudnutia vlastníctva k bytu nepreviesť vlastníctvo na žiadnu tretiu osobu, nezmeniť jeho účel, neprenajť ho tretej osobe a zostať jeho výlučným vlastníkom, je hrubým porušením zmluvy, vyplýva z ods. 3.9. článku III. úverovej zmluvy a ods. 8.7. článku VIII. úverovej zmluvy. Zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru, súčasťou ktorej je ručiteľské vyhlásenie, bola podpísaná dlžníkom, žalovaným 1/ dňa 11.04.2007 a ručiteľmi – žalovanými 2/ a 3/ dňa 12.04.2007, kde podpisy dlžníka, ako aj ručiteľov boli úradne osvedčené. Žalovaní 2/ a 3/

počas 6-tich rokov trvania platnosti a účinnosti predmetnej zmluvy nikdy nenapadli túto zmluvu, teda žalobca má za to, že predmetný úkon bol vykonaný slobodne, vážne a bez nátlaku. Žalovaný 1/ mal povinnosť zriadiť záložné právo k úverovej nehnuteľnosti do 30 dní odo dňa kúpy bytu, vlastníctvo k bytu mal žalovaný 1/ preukázať listom vlastníctva, ktorý mal žalobcovi doručiť do 5 pracovných dní od jeho vystavenia príslušným katastrálnym odborom okresného úradu. Nesplnenie tejto povinnosti žalovaného 1/ bolo sankcionované len možnosťou žalobcu od predmetnej zmluvy odstúpiť, avšak nedodržanie tejto povinnosti zriadenia záložného práva zo strany žalovaného 1/ nemalo žiaden vplyv či už na vzťah medzi žalobcom a žalovanými 2/ a 3/, alebo žalovaným 1/ a žalovanými 2/ a 3/. Ručiteľský záväzok žalovaných 2/ a 3/ by mohol zaniknúť iba v prípade zriadenia záložného práva k úverovanej nehnuteľnosti. Keďže toto záložné právo nebolo zo strany žalovaného 1/ zriadené, zostal ručiteľský záväzok žalovaných 2/ a 3/ naďalej založený. V obchodných záväzkových vzťahoch je veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe potom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Pre vznik práva veriteľa domáhať sa splnenia zabezpečeného záväzku od ručiteľa je podstatné len to, že dlh nesplnil dlžník po veriteľovej písomnej výzve. Žalovaný 1/ si svoj záväzok nesplnil v primeranej dobe po tom, čo ho žalobca na to písomne vyzval, preto žalobca požadoval zaplatenie predmetnej pohľadávky od žalovaných 2/ a 3/, avšak bezúspešne. Žalobca ako správca pohľadávok štátu, ktorý je viazaný zák. č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bol nútený domáhať sa zaplatenia pohľadávky od žalovaného 1/ a žalovaných 2/ a 3/ podaním žaloby na súde. V zmysle § 303 OBZ, ručenie vzniká jednostranným úkonom, t. j. písomným vyhlásením ručiteľa, ktoré je adresované veriteľovi. Ručiteľské vyhlásenie pre svoju platnosť okrem všeobecných požiadaviek na platnosť právnych úkonov (§ 34 a nasl. OZ) vyžaduje predovšetkým, aby bolo urobené v písomnej forme (nedodržanie písomnej formy je sankcionované neplatnosťou podľa § 40 ods. 1 OZ); obsahovalo konkretizáciu záväzku dlžníka, ktorý je ručením zabezpečený (a to najčastejšie špecifikáciou zmluvy veriteľa s dlžníkom, z ktorej záväzky sú ručením zabezpečené, resp. aj uvedením konkrétnej výšky záväzku; ručiť je možné aj za záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti); obsahovalo vyhlásenie ručiteľa, že splní svoj určitý konkretizovaný záväzok uvedený v ručiteľskom vyhlásení, pokiaľ ho nesplní dlžník; bolo podpísané konajúcou osobou, t. j. ručiteľom, resp. osobou oprávnenou konať za ručiteľa (§ 40 ods. 3 OZ).

9. Podľa žalobcu ručiteľské vyhlásenie žalovaných 2/ a 3/ spĺňa všetky formálne aj obsahové náležitosti platnosti právneho úkonu. Z hľadiska formy bola dodržaná písomná forma, ktorá je podmienkou platnosti vyhlásenia. Z hľadiska obsahu bol jednoznačne určený veriteľ, dlžník a ručiteľia, nie je žiadna pochybnosť o tom, o ktoré osoby ide. Bola splnená podmienka presnej špecifikácie záväzku, ktorý sa ručením zabezpečuje, a to z hľadiska obsahu, rozsahu, ako aj právneho dôvodu. Ručiteľské vyhlásenie jednoznačne obsahuje záväzok ručiteľov, že ak dlžník svoj záväzok nesplní, splnia ho veriteľovi ručiteľia. Požiadavka určitosti ručiteľského vyhlásenia bola splnená tým, že záväzok bol vymedzený tak, že ho nemožno zameniť s iným záväzkom. V Obchodnom zákonníku niet kogentného ustanovenia, ktoré by podmieňovalo platnosť ručiteľského vyhlásenia tým, že ručiteľské vyhlásenie musí byť na samostatnej listine. Jedinou formálnou podmienkou je dodržanie písomnej formy. Nič nebráni tomu, aby vyhlásenie ručiteľov bolo súčasťou úverovej zmluvy. Ručiteľské vyhlásenie je podľa žalobcu zaznamenané určito a zrozumiteľne, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom podpis ručiteľov, žalovaného 2/ a 3/ bol osobne overený poverenou pracovníčkou notárky JUDr. Adriany Bögieovej, preto žalobca považuje tvrdenia žalovaného 2/ v odvolaní za právne irelevantné a rozsudok súdu prvej inštancie za správny, a preto navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil.

10. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), zaoberajúc sa najskôr skúmaním existencie formálnych podmienok pre podanie odvolania, dospel v prvom rade k záveru, že pokiaľ ide o odvolanie žalovaného 2/ proti výroku VI. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok na účet súdu vo výške 2.996 eur, smeruje odvolanie žalovaného 2/ v tejto časti proti takému rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357 CSP a contrario). Preto bolo nevyhnutné v tejto časti podané odvolanie žalovaného 2/ odmietnuť (§ 386 písm. c/ CSP).

12. Úprava súdnych poplatkov je obsiahnutá v zákone č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V zmysle § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia

Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a). V zmysle § 14 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

13. Zákon o súdnych poplatkoch prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu o uložení poplatkovej povinnosti neobsahuje (prípúšťa len sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorej následne rozhoduje sudca súdu prvej inštancie), preto podľa § 14 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch je potrebné posudzovať prípustnosť odvolania proti výroku VI. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok, podľa Civilného sporového poriadku.

14. Civilný sporový poriadok upravuje odvolanie ako procesný úkon, ktorým (po splnení zákonom stanovených podmienok) môže strana dosiahnuť jednak preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie, jednak jeho zrušenie a tiež opätovné prejednanie veci súdom prvej inštancie, avšak len pokiaľ to zákon prípúšťa (§ 355 CSP). Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd musí konštatovať, že odvolanie žalovaného 2/ voči výroku VI. napadnutého rozsudku v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení § 357 CSP nie je prípustné, nakoľko ho zákon neprípúšťa. Prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o vyrubení súdneho poplatku neprípúšťa ani iný zákon.

15. V napadnutom rozsudku síce súd prvej inštancie strany poučil v tom zmysle, že proti nemu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, avšak s poukazom na uvádzané, proti napadnutému výroku VI. odvolanie prípustné nie je. Skutočnosť nesprávneho poučenia o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu zo strany súdu prvej inštancie, nezakladá procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania v prípade, ak prípustné je, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutelného rozhodnutia.

16. Keďže teda v danej časti (rozhodnutie o súdnom poplatku) odvolanie žalovaného 2/ smerovalo proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, musel odvolací súd odvolanie žalovaného 2/ v súlade s ust. § 386 písm. c) CSP voči výroku VI. rozsudku súdu prvej inštancie odmietnuť.

17. Pokiaľ ide o zvyšnú časť odvolania žalovaného 2/ voči výroku I. v časti týkajúcej sa len žalovaného 2/, odvolací súd po zistení, že odvolanie žalovaného 2/ bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v tejto časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2/ je dôvodné, preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ako aj v závislom výroku IV. o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 2/ podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Pretože výroky II., III. a V. neboli napadnuté odvolaním žiadnej zo sporových strán, je v týchto častiach rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné. Rovnako je v zmysle už vyššie uvedeného právoplatný aj výrok VI., voči ktorému odvolanie prípustné nie je. Zároveň je výrok I. právoplatný vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý je dlžníkom zo zmluvy o poskytnutí podpory, pretože žalovaný 2/ ako ručiteľ z úverovej zmluvy, podal odvolanie voči výroku I. výslovne iba v rozsahu, ktorý sa ho týka, pričom aj odvolacie dôvody smerujú iba k platnosti jeho ručiteľského záväzku, žalovaný 2/ v odvolaní nepopiera vznik a existenciu peňažného dlhu z titulu žalobcom poskytnutého úveru žalovanému 1/. Na strane

žalovaných 1/ a 2/ ide o samostatné spoločenstvo (§ 76 CSP), v ktorom každý zo spoločníkov robí úkony sám za seba, preto podanie odvolania len žalovaným 2/ voči výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, nemalo účinky voči žalovanému 1/, ktorý samostatne odvolanie nepodal, pričom vo vzťahu žalovaných 1/ a 2/ nejde ani o prípad, že určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods. 2 CSP), preto je rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/ právoplatný a právoplatný vo vzťahu k žalovanému 1/ je i závislý výrok IV. o trovách konania.

19. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu so zreteľom na obsah odvolaním napadnutej časti rozhodnutia a uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného 2/ bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol na základe vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu o zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí podpory č. 207/778/2007 zo dňa 12.04.2007 vyhovel aj vo vzťahu k žalovanému 2/, ako ručiteľovi predmetnej pohľadávky, keď mal za to, že ručiteľské vyhlásenie žalovaného 2/ bolo platné.

20. Súd prvej inštancie posúdiac ručenie žalovaného 2/ podľa ust. § 303 až 312 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že nakoľko žalovaný 2/ ako ručiteľ podpísal predmetnú zmluvu, keď pod klauzulou podpis ručiteľa sa nachádzajú jeho identifikačné údaje a overený podpis, je žalovaný 2/ ručiteľom z tejto zmluvy. Tiež vychádzajúc z výpovede žalovaného 3/ mal súd za to, že žalovaný 2/ vedel o tom, že je ručiteľom z predmetnej zmluvy aj od svojho brata - žalovaného 3/. Ku v konaní uplatnenej obrane žalovaného 2/ súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 303 Obchodného zákonníka, vzniká ručenie jednostranným úkonom, t. j. písomným vyhlásením ručiteľa, musí byť urobené v písomnej forme, obsahovať konkretizáciu záväzku dlžníka, ktorý je ručením zabezpečený a vyhlásenie ručiteľa, že splní určitý konkretizovaný záväzok a byť podpísané konajúcou osobou. Súd uzavrel, že ručiteľské vyhlásenie žalovaného 2/ spĺňa všetky formálne aj obsahové náležitosti platnosti tohto právneho úkonu v zmysle Obchodného zákonníka. Bola dodržaná písomná forma, bol v ňom jednoznačne určený veriteľ, dlžník a ručiteľia. Zároveň súd uzavrel, že odstúpením od úverovej zmluvy, nedošlo k zániku hlavného záväzku, teda ani k zániku ručenia.

21. Žalovaný 2/ v podanom odvolaní namietal predovšetkým to, že súd nesprávnou aplikáciou relevantných ustanovení upravujúcich ručenie vec nesprávne právne posúdil a zároveň tým dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný 2/ dôvodil, že nie je ručiteľom úverovou zmluvou založeného peňažného dlhu, pretože mu ručiteľský záväzok platne nevznikol. Poukazoval na to, že ručenie sa v danom prípade spravuje ust. § 546 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentným ustanovením a ktoré na platný vznik ručenia vyžaduje jednostranný písomný právny úkon ručiteľa o tom, za ktorého dlžníka, za ktorý záväzok ručenie preberá, s presným označením toho, v akej výške a v akom rozsahu ručiteľský záväzok preberá. Ručiteľ musí toto vyhlásenie urobiť písomne, slobodne a vážne, určite, zrozumiteľne a jednoznačne, pričom však podľa žalovaného 2/ v danom konkrétnom prípade neboli splnené kogentné zákonné ustanovenia a podmienky zakotvené v § 546 Občianskeho zákonníka na vznik ručiteľského záväzku žalovaného 2/, pretože absentuje také jeho písomné vyhlásenie, ktoré by spĺňalo uvedené zákonné kritériá. Pravidlá úverového ručenia sú v úverovej zmluve uvádzané v 3. osobe jednotného, prípadne množného čísla a nie v 1. osobe jednotného čísla, ako musí znieť ručiteľské vyhlásenie v zmysle § 546 Občianskeho zákonníka. V úverovej zmluve ručiteľia nie sú konkretizovaní, iba na poslednej strane je list obsahujúci výhradne podpis žalovaného 2/, ktorý však žiadne jednostranné písomné vyhlásenie na platný vznik ručiteľského záväzku neučinil. Neboli splnené jednak všeobecné podmienky platnosti právnych úkonov podľa § 37 ods. 1 OZ, ako ani kogentné podmienky na vznik ručenia. Dôvodil, že žalovaný 2/ ani nie je zmluvnou stranou predmetnej úverovej zmluvy, pričom ustanovenia čl. VII. nazvaného Záručné podmienky, sú nejednoznačné, neurčité a nezrozumiteľné, tento článok žalovaného 2/ ani neoznačuje ako ručiteľa. Neurčitosť a nezrozumiteľnosť čl. VII. úverovej zmluvy spôsobujú tiež použité formulácie a pojmy, keď nie je zrejmé, ktoré z uvedených podmienok musia byť splnené kumulatívne alebo alternatívne, pričom použité pojmy „porušenie ustanovení zmluvy zvlášť hrubým spôsobom“ a „hrubé porušenie zmluvy“, nie sú obsahovo ani konkrétne definované. Súd sa však s touto argumentáciou žalovaného 2/ v rozhodnutí náležite nevysporiadal.

22. Vychádzajúc zo žalovaným 2/ uplatnených odvolacích dôvodov, bolo pre danú právnu vec rozhodujúce predovšetkým správne právne posúdenie inštitútu ručenia majúceho zabezpečovať záväzok zo zmluvy o poskytnutí podpory uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/ ako dlžníkom.

23. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie posudzoval zmluvu o poskytnutí podpory č. 207/778/2007 podľa zák. č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania ako aj ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa Obchodného zákonníka posudzoval súd aj účinky odstúpenia žalobcu od predmetnej zmluvy, keď mal za to, že odstúpením žalobcu od úverovej zmluvy sa stal splatný celý dlh. Ručenie žalovaného 2/ posudzoval podľa ustanovení § 303 až § 312 Obchodného zákonníka, pričom dospel k záveru, že ručiteľské vyhlásenie žalovaného 2/ spĺňa všetky formálne aj obsahové náležitosti tohto právneho úkonu a nakoľko odstúpením od zmluvy nedošlo k zániku hlavného záväzku, nedošlo ani k zániku ručenia.

25. V predmetnej právnej veci, však v rámci sporu krajských súdov o funkčnú príslušnosť, Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 1Ndc/1/2024 zo dňa 23. júla 2024 v rámci právneho posúdenia hlavného záväzkovo-právneho vzťahu zo zmluvy o poskytnutí podpory uzavrel, že tento sa spravuje režimom Občianskeho zákonníka a osud hlavného záväzku sleduje aj prípadné k nemu dojednané zabezpečenie.

26. Najvyšší súd v tomto uznesení uviedol (ods. 15. – 17.), že z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ bola uzatvorená zmluva o poskytnutí podpory podľa ustanovení zák. č. 607/2003 Z. z. v znení noviel o Štátnom fonde rozvoja bývania a podľa § 497 a nasl. OBZ, pričom v nej boli upravené aj ručiteľské vyhlásenia žalovaných 2/ a 3/ v súlade s ust. § 303 až § 312 OBZ. V predmetnej zmluve sa ďalej uvádza, že zmluvné strany sa dohodli na uzavretí zmluvy podľa ustanovení zákona č. 607/2003 Z. z. za nižšie uvedených podmienok. Z dôvodu nezriadenia záložného práva a prevedenia vlastníctva k bytu na tretiu osobu žalovaným 1/, žalobca od predmetnej zmluvy odstúpil a v súvislosti s tým mu podľa zmluvy vznikol nárok na vrátenie zostatku istiny, zostatku úroku ako aj nárok na zmluvnú pokutu, vo výške uvedenej vo výroku. V danom prípade teda žalobca – Štátny fond rozvoja bývania, poskytol žalovanému 1/ - nepodnikateľovi podporu (vo forme úveru), ktorá bola komplexne upravená v zákone č. 607/2003 Z. z., ktorú musel žiadateľ čerpať iba v súlade s podmienkami tohto zákona a zmluvne dohodnutými podmienkami. Na aplikovanie obchodnoprávneho režimu by bolo potrebné, aby medzi stranami existoval záväzkový vzťah spĺňajúci podmienky § 261 ods. 1, 2 alebo 6 OBZ. V danej veci však takýto vzťah nevznikol, keďže komplexnú úpravu poskytovania podpory vo forme úveru fondom upravoval výlučne osobitný predpis, ktorým bol zákon č. 607/2003 Z. z. Takýto záväzkový vzťah je preto potrebné posudzovať podľa všeobecnej právnej úpravy, ktorou boli ustanovenia OZ, ustálené aj rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 8Cdo/64/2019, 8Cdo/164/2020, 2Cdo/326/2021, 1Cdo/106/2022, 1Cdo/26/2023. Aplikáciu ustanovení OBZ týkajúcich sa úpravy úverovej zmluvy ako celku si zmluvné strany nedohodli ani v samotnej zmluve ako to vyžaduje § 262 OBZ. Zo zmluvy o poskytovaní podpory totiž vyplýva, že záväzkový vzťah bol prioritne uzavretý podľa zákona č. 607/2003 Z. z., za podmienok uvedených v zmluve. Pokiaľ sa v zmluve uvádza, že bola uzavretá aj podľa ustanovení § 497 a nasl. OBZ, takéto vyjadrenie nie je výslovným prejavom vôle zmluvných strán o voľbe OBZ (§ 262). Ak by zmluvné strany mali záujem riadiť sa týmito ustanoveniami, mohli si v zmluve výslovne dohodnúť, že kogentné ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka sa budú týkať tejto zmluvy ako celku. Zmluvné strany si však v uzavretej zmluve naopak dohodli, že ich práva a povinnosti sa budú riadiť predovšetkým zákonom č. 607/2003 Z.z., až následne sa budú riadiť § 497 a nasl. OBZ. Hlavný záväzkový vzťah sa tak spravuje režimom OZ a osud hlavného záväzku sleduje aj prípadné k nemu dojednané zabezpečenie. Pokiaľ teda ide o zabezpečovacie záväzky, spravujú sa tiež režimom OZ, čo vyplýva z ich akcesorickej povahy.

27. Odvolací súd sa s vyššie uvedeným právnym posúdením povahy základného záväzkovo-právneho vzťahu zo zmluvy o poskytnutí podpory, ako aj dojednaného zabezpečenia ručením stotožňuje, pričom toto právne posúdenie je už predmetom ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (rozhodnutia sp. zn. 8Cdo/64/2019, 8Cdo/164/2020, 2Cdo/326/2021, 1Cdo/106/2022, 1Cdo/26/2023). Platí teda, že na zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru uzatvorenú podľa zákona o ŠFRB sa aplikuje režim Občianskeho zákonníka. Zároveň z uvedenej judikatúry vyplýva, že zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená podľa Zákona o ŠFRB, nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko ŠFRB je osobitný

subjekt zriadený zákonom na realizáciu podpory štátu v oblasti bytovej politiky zákonom upravenými nástrojmi, pri ktorej nemá postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

28. Súd prvej inštancie teda predmetnú právnu vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ mal za to, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ išlo o obchodnoprávny vzťah, v dôsledku čoho posudzoval aj platnosť odstúpenia žalobcu od predmetnej zmluvy a jeho účinky podľa Obchodného zákonníka a rovnako aj platnosť vzniku a účinky ručenia žalovaného 2/ posudzoval v zmysle ustanovení § 303 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaný 2/ preto dôvodne v podanom odvolaní namietal, že záväzok z ručenia mal byť v danom prípade posudzovaný podľa § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka.

29. Podľa § 546 OZ, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

30. V zmysle citovaného ustanovenia platí, že ručenie, ktorým sa zabezpečuje pohľadávka veriteľa, vzniká dohodou veriteľa a ručiteľa, v ktorej ručiteľ písomne zoberie na seba povinnosť uspokojiť veriteľovu pohľadávku, ak ju neuspokojí sám dlžník. Ručenie teda vzniká dohodou účastníkov, a nie jednostranným vyhlásením ručiteľa. Preto je nepochybné, že na vznik ručiteľského vzťahu je potrebný súhlas veriteľa. Súhlas dlžníka sa nevyžaduje. Ručiteľský záväzok možno platne prevziať iba v písomnej forme, pretože inak by šlo o neplatný právny úkon (§ 40 ods. 1).

31. Ručenie podľa Občianskeho zákonníka (na rozdiel od úpravy v ust. § 303 a nasl. OBZ), teda predstavuje dvojstranný právny úkon, resp. dohodu v zmysle ktorej ručiteľ vyhlasuje, že uspokojí veriteľa, ak ho neuspokojí dlžník, za ktorého sa zaručuje. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník. Hoci ručiteľské vyhlásenie evokuje, že ide o jednostranný adresovaný právny úkon, opak je pravdou a ručiteľský záväzok je dvojstranným právnym úkonom, ktorý vyjadruje záväzkový vzťah veriteľa a dlžníka, pričom participácia dlžníka v tomto ohľade nie je podstatná, nakoľko dlžník nie je súčasťou ručiteľského záväzku. Ručenie vzniká písomným vyhlásením ručiteľa, postulátom ktorého je existencia konsenzu, t. j. dohody veriteľa a dlžníka. Podstatné náležitosti tejto dohody, okrem všeobecných náležitostí (§ 34 a nasl. OZ), potrebných na to, aby bol právny úkon perfektný, však Občiansky zákonník neupravuje. Rovnako neupravuje ani formu tejto dohody. Predpisuje však písomnú formu pre ručiteľské vyhlásenie, ktoré je jej obsahom. Z uvedeného je možné vyvodiť, že predmetná dohoda predstavuje dohodu veriteľa a dlžníka, ktorá ručiteľskému vyhláseniu môže predchádzať, alebo ju môže i nasledovať a môže byť uzavretá ako písomne tak i ústne, prípadne konkludentnou akceptáciou samotného ručiteľského vyhlásenia. Absencia písomnej formy ručiteľského vyhlásenia však má za následok, že k vzniku ručiteľského vyhlásenia nedôjde (§ 40 OZ). Esenciálnymi náležitosťami ručiteľského vyhlásenia, okrem všeobecných (§ 34 a nasl. OZ), sú určenie primárneho záväzku (pohľadávky) veriteľa a dlžníka, za ktorý sa ručiteľ zaručuje a príslub, ktorým ručiteľ berie na seba, že pohľadávku uspokojí (in: Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M. Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 – 880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, s. 1893).

32. Akcesorická povaha ručiteľského záväzku znamená, že tento záväzok je záväzkom vedľajším a riadi sa obsahom hlavného (primárneho) záväzku, ktorému je podriadený. Ručením je možné zabezpečiť len platný záväzok. Zároveň sa princíp akcesority prejavuje aj v súvislosti so zánikom hlavného záväzku. Zánikom hlavného záväzku automaticky dochádza k zániku ručiteľského záväzku. Subsidiárna povaha ručiteľského záväzku sa prejavuje v tom, že povinnosť ručiteľa splniť dlh nastupuje až vtedy, ak tento dlh nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ vyzval (§ 548 OZ). Veriteľ je tak povinný v prvom rade žiadať splnenie dlhu samotným dlžníkom. Až následne, ak hlavný dlžník nesplní svoj dlh, môže sa veriteľ obrátiť na ručiteľa a požadovať od neho uspokojenie pohľadávky dlžníka.

33. Na druhej strane právna úprava ručenia v obchodných záväzkových vzťahoch v ust. § 303 až 213 Obchodného zákonníka (ktorá sa však na daný prípad neaplikuje), predstavuje samostatnú komplexnú právnu úpravu v dôsledku čoho je vylúčená subsidiarita Občianskeho zákonníka. Na rozdiel od Občianskeho zákonníka, ktorý na vznik ručenia výslovne vyžaduje zmluvnú formu medzi veriteľom a ručiteľom, ručenie podľa Obchodného zákonníka vzniká jednostranným písomným vyhlásením ručiteľa, pričom sa vychádza z prezumovanej akceptácie ručenia veriteľom (in: OIGA OVEČKOVÁ a kolektív. Obchodný zákonník. Veľký komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2017 s. 213).

34. S poukazom na vyššie uvedené právo – teoretické východiská posúdil súd prvej inštancie v danej veci povahu právneho vzťahu medzi stranami zmluvy o poskytnutí podpory nesprávne, pokiaľ mal za to, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah a v tejto súvislosti aj zabezpečenie záväzku ručením žalovaného 2/ nesprávne posúdil podľa ustanovení § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom mal za to, že postačuje, že ručenie vzniká jednostranným úkonom, písomným vyhlásením ručiteľa, na základe čoho súd uzavrel, že nakoľko žalovaný 2/ podpísal ako ručiteľ predmetnú zmluvu, je tak jej ručiteľom. V tomto smere posudzoval aj znenie čl. VII. zmluvy o poskytnutí podpory upravujúcej zabezpečenie daného záväzku ručením, pričom pri posudzovaní platnosti vzniku ručiteľského záväzku žalovaného 2/ neaplikoval pre vec relevantné ust. § 546 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je ručiteľský záväzok dvojstranným právnym úkonom medzi veriteľom a ručiteľom, v dôsledku čoho súd prvej inštancie riadne nevykonal vo veci navrhované dokazovanie, tu náležitým posúdením relevantných ustanovení zmluvy o poskytnutí podpory v zmysle ust. § 34 a nasl. OZ a ust. § 546 OZ, ako namietal žalovaný v podanom odvolaní. Nevysporiadal sa ani s námietkami žalovaného o neurčitosti formulácií zmluvy v čl. VII. a použitých pojmov (§ 37 ods. 1 OZ), ktorých výklad v zmysle Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vôbec nevykonal.

35. V neposlednom rade považuje odvolací súd v predmetnej veci za podstatné relevantné právne posúdenie odstúpenia od zmluvy o poskytnutí podpory žalobcom. Súd prvej inštancie odstúpenie od zmluvy žalobcom posudzoval v zmysle Obchodného zákonníka, avšak nakoľko sa na zmluvu o poskytnutí podpory aplikuje režim Občianskeho zákonníka, spravuje sa aj odstúpenie od zmluvy v danom prípade ustanovením § 48 OZ. Platí teda, že odstúpením od zmluvy sa táto zrušuje od počiatku (s účinkami ex tunc), kedy sú strany povinné si vydať iba navzájom poskytnuté plnenia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení (§ 457 OZ). Súd prvej inštancie však v zmysle § 48 OZ a § 457 OZ platnosť a účinky odstúpenia od zmluvy žalobcom v danom prípade neposudzoval a nevykonal ani v tomto smere potrebné dokazovanie.

36. Pre potreby ďalšieho konania odvolací súd iba okrajovo uvádza, že podľa R 50/2000 platí, že pokiaľ došlo k zániku zabezpečeného záväzku a jeho nahradenie novým záväzkom (z vydania bezdôvodného obohatenia), ručenie zabezpečujúce takto vzniknutý záväzok, zabezpečuje i záväzok, ktorý nahrádza pôvodný záväzok. Ak však ručiteľ neprejaví súhlas s tým, aby bol ručením zabezpečený i nový záväzok, trvá zabezpečenie len v rozsahu pôvodného záväzku a všetky námietky proti doterajšiemu záväzku mu zostávajú zachované. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 8Cdo/164/2020 zo dňa 26.08.2020 v obdobnej právnej veci uviedol, že zánik pôvodného hlavného záväzku automaticky nespôsobuje zánik ručiteľského záväzku. Ručiteľské záväzky trvajú naďalej a ďalej zabezpečujú nové práva, ktoré vznikli po odstúpení od zmluvy (avšak najviac v rozsahu pôvodného záväzku zo zmluvy). Odstúpením od zmluvy síce pôvodný záväzok zaniká, avšak ihneď vzniká medzi tými istými účastníkmi nový záväzok (v danom prípade z vydania bezdôvodného obohatenia). Ručiteľský záväzok ručiteľa teda trvá až do tej doby, pokiaľ dlžník po zániku záväzkového vzťahu nevráti poskytnuté plnenie svojmu veriteľovi. Bolo by totiž nelogické sankcionovať veriteľa, ktorý odstúpil od zmluvy práve pre porušenie zmluvných povinností dlžníkom tým, že by sa mu de facto „odňalo“ zabezpečenie jeho pohľadávky na vrátenie poskytnutých peňazí.

37. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinstančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalovaného 2/ je dôvodné. Preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie je založený na nesprávnom právnom posúdení veci v dôsledku aplikácie nesprávnej právnej normy, tu Obchodného zákonníka ako na základný záväzkovo-právny vzťah zo zmluvy o poskytnutí podpory, ako aj na platnosť a účinky odstúpenia žalobcu od predmetnej zmluvy a tiež na ručenie majúce byť poskytnuté žalovaným 2/. V dôsledku prijatia vyššie uvedených nesprávnych právnych záverov, sa potom súd prvej inštancie dôsledne nezaoberal posúdením platnosti vzniku ručiteľského záväzku žalovaného 2/ a v tomto smere nevykonal ani potrebné navrhované dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci.

38. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní žalovaného 2/ napadnutom rozsahu, t. j. vo vyhovujúcom výroku I., ako i v závislom výroku IV. o trovách konania, avšak len vo vzťahu k žalovanému 2/ (nakoľko voči žalovanému 1/ sú tieto výroky právoplatné) s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, pričom vzhľadom na

rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

39. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude vec ohľadom nároku žalobcu na plnenie od žalovaného 2/ ako ručiteľa pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí podpory náležite právne posúdiť (najmä v zmysle § 546 OZ, ako i ust. § 34 a nasl. OZ, osobitne tiež s dôrazom na § 37 ods. 1 OZ, ako aj § 48 OZ), riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné stranami navrhované dôkazy, zistený skutkový stav následne komplexne vyhodnotiť a potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

40. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné.